

PROMISIUNEA VIETȚII

Romani 4:13-25

Scrie Cuvântul lui Dumnezeu pentru această săptămână: Romani 4:13.

Discută întrebările recapitulative ale lecției anterioare.

ZIUA 1: ROMANI 4:13–BAZA PROMISIUNII

1. Despre ce „*promisiune*” vorbește Pavel în versetul 13 și pe ce bază a moștenit-o Avraam? (Vezi de asemenea Genesa 13:14-17; 17:1-8.)
2. Pentru a-și finaliza argumentul, Pavel reiterează că dreptatea doriă de Dumnezeu este bazată pe credință nu pe împlinirea legii.
 - a. Ținând cont de liderii evrei din vremea lui Pavel, de ce crezi că ascultătorii săi aveau nevoie de această repetiție? (Citește Faptele apostolilor 15:1-6.)
 - b. Crezi că și credincioșii de azi au nevoie să li se reamintească același lucru? Explică. (Vezi de asemenea Galateni 3:1-9.)

Ziua 2: Romani 4:14-15–Ineficacitatea Legii

3. a. Dacă moștenirea promisiunii ar fi posibilă prin împlinirea Legii, ce implicație ar avea acest fapt asupra credinței?
 - b. Cum ar fi influențată promisiunea de acest lucru?
4. Contribuie Legea cu ceva la îndreptățirea noastră înaintea lui Dumnezeu? De ce da, sau de ce nu? (Vezi de asemenea Galateni 2:15-16.)
5. În ce mod atrage Legea mânie? (Vezi Romani 7:7.)

ZIUA 3: ROMANI 4:16-17–EFICACITATEA HARULUI

6. Al cui tată este Avraam, conform acestor versete?
7. Pe cine plasăm noi responsabilitatea atunci când accentuăm împlinirea Legii în vederea îndreptățirii?
8. Expresia „urmașii legii” din 4:16 se referă la membrii națiunii evreiești. Citește cu atenție și reflectează asupra acestui verset. Ce spune versetul 16 despre modul în care este primită promisiunea?

9. Ce intenționează Dumnezeu să realizeze credința noastră și harul Lui? (Citește Galateni 3:26-29.)
10. Ce fraze folosește Pavel în versetul 17 ca să îl descrie pe Dumnezeu și se semnificație personală au ele pentru tine?

ZIUA 4: ROMANI 4:18-21—ROLUL CREDINȚEI

11. Aceste versete par să îl laude pe Avraam pentru credința lui. Conform versetului 20,
 - a. cine primește până la urmă gloria?
 - b. în ce mod l-a glorificat pe Dumnezeu credința lui Avraam?
12. Ce l-a convins pe Avraam să creadă promisiunea lui Dumnezeu că va avea un fiu?
13. Descrie un alt moment din viața lui Avraam în care această atitudine l-a întărit. (Vezi Evrei 11:17-19.)

ZIUA 5: ROMANI 4:22-25—DREPTATEA CREDITATĂ CREDINCIOȘILOR

14. Care este relația dintre versetele 20-21 și versetul 22?
15. Cine pe lângă Avraam mai beneficiază de acest fapt?
16. Ce condiție trebuie îndeplinită ca să ni se crediteze și nouă această dreptate?
17. Ce anume ne cere Pavel să credem?
18. Isus a fost răstignit cu mult înainte ca oricare dintre noi să se fi născut. Cu toate acestea, ce spune Pavel că a făcut necesară moartea lui sacrificială? (Adu-ți aminte de Romani 3:23-25; citește, de asemenea și Isaia 53:4-6.)

ZIUA 6: PARTICIPATĂ ÎN CLASĂ

APLICĂ ce ai învățat. Pavel a scris, „Cuvintele ‘i s-a socotit’ nu au fost scrise doar de dragul lui [Avraam], ci și de dragul nostru. Și nouă celor care credem în Cel care l-a înviat din morți pe Isus Domnul nostru” (Romani 4:23-24). Beneficiile credinței că „Dumnezeu [este] capabil să facă ceea ce a promis” ne sunt disponibile și nouă, la fel ca și lui Avraam. Deși detaliile promisiunii făcute lui Avraam și beneficiile pe care le-a primit el în urma credinței în promisiunea lui Dumnezeu nu ni se aplică direct niciunui dintre noi, principiile sunt atemporale. Ce promisiuni ale lui Dumnezeu ești „pe deplin incredințat” că le poate și le va împlini?

ZIUA 7: PROMISIUNEA VIEȚII

Romani 4:13-25

PROMISIUNEA PRIMITĂ PRIN CREDINȚĂ (ROMANI 4:13-15) Versetul 13 reiterează concluzia pasajului 4:1-12: Promisiunea lui Dumnezeu este independentă de Lege. Așa cum spune Pavel în Galateni 3:17, „Legea, care a fost dată patru sute treizeci de ani mai târziu, nu poate desființa autoritatea unui legământ, care a fost stabilit mai înainte de către Dumnezeu și astfel să anuleze promisiunea.” Promisiunea făcută lui Avraam și frecvent repetată în Genesa, vorbește de un teritoriu și de urmași mai numeroși decât nisipul sau decât stelele de pe cer. Așa cum am observat în lecția anterioară, promisiunea a fost făcută lui Avraam înainte de darea Legii și chiar și înainte de a fi circumciziat. Ea putea fi primită doar în dar, deoarece Avraam nu a făcut absolut nimic să o câștige sau să o merite. Despre promisiune se vorbește ca și când ar fi *moștenire, viață, dreptate, spirit, sau adopție cu drepturi depline de fii și fiice*. Aceste calități ale promisiunii nu rămân concepte abstracte ci sunt demonstrate în viața lui Isus, în care promisiunile lui Dumnezeu capătă formă umană. „*pentru că în El toate promisiunile lui Dumnezeu sunt ‘da’*” (2 Corinteni 1:20). Promisiunile lui Dumnezeu sunt ‘Da’ al Său adresat omenirii, garantat de credințioșia Lui și manifestând harul Lui față de noi.

În mijlocul versetului 13, Pavel inserează ideea că Avraam „*va moșteni lumea*.” Cartea Genesa înregistrează o promisiune dinamică făcută lui Avraam; în acest verset el introduce o semnificație cosmică. Pavel arată că descendenții lui Avraam (literal „*sămânța*” în greacă) va depăși cu mult granițele națiunii evreiești ca să includă toate națiunile de pe pământ.

În versetul 14, Pavel susține că efortul de a deveni moștenitor al lui Dumnezeu prin împlinirea Legii subminează credința și anulează promisiunea. Când oamenii încearcă să câștige ceea ce a fost intenționat să li se ofere în dar, ei își îndreaptă atenția dinspre persoana care dă spre lucrul care a fost dat și devin lăcomi.

GÂNDEȘTE-TE LA faptul că Dumnezeu a dat Legea pentru binele tuturor oamenilor; cunoașterea standardului lui Dumnezeu a fost și este un lucru bun. Evreii au făcut însă din ea instrumentul prin care încercu să Îi fie plăcuți lui Dumnezeu în baza performanțelor lor. Faptul că aveau Legea a devenit, în cele din urmă, mai important decât relația evreilor cu Legiuitorul. Nici Legea și nici un alt lucru bun dat de Dumnezeu nu trebuie să devină mai important decât Dumnezeu. Nici o experiență spirituală și nici un dar sau binecuvântare pe care o primim nu se poate compara cu părțile cu Dumnezeu însuși. Atunci când vrem ceea ce poate face Isus pentru noi mai mult decât îl vrem pe El, ne asemănăm cu evreii care au mâncat hrana înmulțită de Isus din cele câteva pâini și din cei câțiva peștișori și voiau să Îl facă împărat doar pentru că le-ar fi ușurat viața (Ioan 6:1-15). O astfel de „iubire” nu se apropie deloc de binecuvântarea pe care o merită Dumnezeu.

MOȘTENITORII INCLUSIVI AI PROMISIUNII (ROMANI 4:16-17) Versetul 16 nu spune că unii (evreii) sunt mântuiți prin Lege, alții (Neamurile) prin credință. Această înțelegere contrazice întregul mesaj al lui Pavel din Romani. „*Cei se urmăresc Legea*” se referă la evrei. Dimpotrivă, promisiunea „*se bazează pe credință*” (4:16) atât în cazul evreilor cât și în cazul neamurilor, al căror tată este Avraam. Pavel își întărește aici declarațiile făcute la începutul epistolei.

Afirmația lui Pavel din versetul 16 conform căreia Avraam „*este tatăl nostru al tuturor*” nu este doar părerea lui. În Genesa 17:5, versetul pe care îl citează Pavel în Romani 4:17, Dumnezeu își reiterează promisiunea făcută lui Avraam, spunând că el va fi „*tatăl multor neamuri*.” Adevărații moștenitori ai lui Avraam și „ai lumii” sunt toți cei care umblă prin credință, așa cum afirmă în versetul 13.

Avraam a trăit el însuși manifestarea suveranității lui Dumnezeu—atât dând viață celui mort cât și crearea viații din nimic. Cu toate că trupul lui și al Sarei, a căror vârstă a trecut de mult de vârsta obișnuită a conceperii, erau „moarte” față de posibilitatea zămislirii

